

Publicerad 2006-04-09 23:34 av Ki

Sanningens ögonblick

Så många tysta farväl
som spolats upp på strand
ånyo och åter ånyo

Lika trötta och uppgivna
lika våta och överblivna

Så många upprivande avsked
i hjärtat bultande sanningen

Så många trängande ögonblick
som bidats i din hamn
i tid och evig otid

Lika längtande och fromma
lika rädda och tomma

Så många ängsliga minnen
så desperat fruktande ensamheten

Var möts vi någonsin?
I våra rädslor, hopp och drömmar?
I evighet allena evig?

Där inte tidens rännilar svämmar igen vår blick
och där vårt onda
inte längre jagar

Säg, kan vi mötas där?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ki med Poeter.se id #5377 innehar upphovsrätten